

[Asger Jensen.]

først tager staten store skatter; når de ikke slår til, udskrives tvangslån, som først og fremmest tages fra de skatteydere, som kunne tænkes at ville investere i erhvervs-livet, og derefter henviser man dem til at bede staten og kommunerne om at stille penge til rådighed til at bygge virksomhederne for.

En enkelt hjælpeforanstaltning af den ene eller anden art fra det offentlige side kan vel nok overvejes. I sidste uge var det loven om egnsudvikling, tinget havde til behandling, og her var det NJ- og VJ-planen og andre planer, der var baggrunden for et initiativ fra regeringens side; i dag er det lokale udvalg og andre erhvervsudvalg, der er baggrunden for regeringens tilbud om statens hjælp. Jeg beklager regeringens brug eller måske rettere misbrug af de lokale anstrengelser, der udfoldes på disse områder, idet der er mange medarbejdere ved disse planer, som ikke ønsker statens eller kommunens indblanding i erhvervs-livet.

Det gør det efter min opfattelse ikke bedre, at den lokale kommune skal være medgarant, idet vi så netop er inde i et typisk eksempel på, hvordan det personlige ansvar forflygtiges, når det offentlige skal foretage investering for private. Det vil naturligvis gå således, at ingen kommunalbestyrelse i realiteten kan sige nej til at yde sådan garanti, når staten stiller penge til rådighed. Og så skal der endelig være en eller flere bygherrer. Derfor kan man sige sig selv, at det bliver svært at placere noget egentligt ansvar, den dag byggeriet eventuelt viser sig at være en fiasko.

Ved radiodiskussionen i Bramminge, hvor VJ-planen blev drøftet, tog Sognerådsforeningernes formand Gotfred Knudsen kraftig til orde mod, at kommunerne skulle deltage i finansieringen eller garantere for virksomhederne inden for planens område; han tilføjede, at der jo heller ikke var lov-hjemmel derfor, og at han ikke ønskede dette ændret. Jeg er ganske enig med Sogne-rådsforeningernes formand, men ikke desto mindre søger regeringen gennem dette lovforslag at skabe den første hjemmel for kommunerne til at garantere for erhvervs-byggeri. Det er derfor af uhyre principiel betydning, at folketinget ved denne lejlig-

hed står fast og ikke åbner en sådan adgang for kommunalbestyrelserne. Hvis man først får begyndt på dette princip, vil det nemlig ikke være muligt at sige, hvor der kan standses; man kan være overbevist om, at der nok skal melde sig tilstrækkeligt med ansøgere, hvis man først får lukket op for sluserne.

Det er som sagt et lovforslag af uhyre perspektiv, som for mig at se går i stærk socialistisk retning. Det bliver interessant at høre, hvad retsforbundet har at sige om en sådan lovgivning. Kan trekantregeringen virkelig holde sammen om at komme med sådanne socialistiske lovforslag hver uge? Hvad siger de tre retsstatsministre til, at den nuværende regering finder på det ene nye område efter det andet, hvor staten beredvilligt kommer og tilbyder lån, snart til ét og snart til noget andet? Er det ikke i en så skærende modsætning til retsforbun-dets politik, som den var, dengang de højt-ærede ministre var i opposition, at man med rette må forbavses?

Vi vil som sagt kræve, at der gives os tid til at behandle lovforslaget ordentligt, men i så fald er der mange områder, hvortil vi gerne vil yde vor saglige medvirken.

Morten Larsen: Selv om det nok kunne være ønskeligt, at et vigtigt og vidtrækkende lovforslag som det foreliggende kunne få en noget længere udvalgsbehandling, end det nu er praktisk muligt, vil det radikale venstre gerne medvirke til en ekstraordinær hurtig og velvillig behandling. Årsagen her-til er den, at hvis lovforslaget ikke gennem-føres nu, men skal genfremsættes i næste samling, vil vi let komme til at stå midt i det, loven skulle medvirke til at hindre, nemlig en større arbejdsløshed, der vokser med vinterens strengthed. Efter vor mening skylder vi også de mange kommunalbesty-relser og de mange andre direkte interes-serede landet over det hensyn at gøre loven færdig nu, således at man er rede til at bruge loven efter dens hensigt, når det er eller bliver nødvendigt at iværksætte ekstra-ordinære arbejder for at modvirke en stor arbejdsløshed.

Vi noterer med glæde, at det vel er lovens hovedformål at stimulere kommuner og andre til ekstraordinære foranstaltninger for at hjælpe specielt de langvarigt arbejds-